

[Socialministeren.]

det er bemærket i Anmærkningerne, at vi kan opretholde det Gennemsnitstilskud til de forskellige Institutioner, som der kan ydes i Aar, og denne Forhøjelse er vistnok den eneste Forhøjelse, som er sket skøns-mæssigt paa de frie Bevillingers Omraade.

Det Tilskud, der ydes, har i Gennemsnit ganske vist ikke i en lang Aarrække i alt Fald kunnet blive ydet med det i Loven af 1919 fastsatte Maksimum, men efter Udtalelser til mig fra Bestyrelsen for en af de i denne Forsorg arbejdende Kvindeforeninger vil der under Hensyn til Prisniveauet, og naar al mulig Sparsommelighed udvises, formentlig ogsaa i Øjeblikket kunne administreres forsvarligt med det foreslaaede Beløb. I alt Fald er det paa dette Tidspunkt ikke muligt at foreslaa yderligere Forhøjelse af denne Bevilling, og neppe heller rimeligt, fordi der i Forslaget til Socialreform, som ligger paa Rigsdagens Bord, og som specielt Børnesagens Venner burde søge gennemført jo før jo heller, findes en Række Bestemmelser, der direkte og indirekte tager Sigte paa at skabe en rationel Ordning netop af den offentlige Børneforsorg, Reformen, der ganske vist vil koste Millioner, men netop specielt til Gavn for de Børn, som de ærede Medlemmer saa stærkt interesserer sig for. — I øvrigt kan jeg dog tilføje, at der trods den generelle Nedsættelse paa de nævnte som paa alle andre Finanslovbevillinger ikke er foretaget nogen Nedsættelse af Tilskuddet til Børneplejestationer.

Det ærede Medlem Hr. Christiani kunde, besynderligt nok, samtidig med at han rettede denne Henvendelse om den forebyggende Børneforsorg, ikke dy sig for et Par spydige Bemærkninger om, at jeg aldrig havde sagt før forleden Dag overfor Kommunerne, at vi her i Landet havde den bedste Sociallovgivning. Samtidig meddelte det ærede Medlem dog, at han ikke var sagkyndig paa det paagældende Omraade. Men burde han saa ikke udtrykke sig lidt forsigtigere? Jeg har i Aarenes Løb skrevet mange Hundrede Sider og holdt snesevis af Taler om dansk Sociallovgivning, og jeg troede ærlig talt, at i alt Fald Politikerne kendte mit Syn paa denne, ogsaa paa dens Forhold til Udlandets Lovgivning. Dette gælder altsaa ikke det ærede Medlem Hr. Christiani, som tror, at han paa dette som paa andre Omraader maaske tør stole paa et Blad som „Fyens Tidende“, hvor en Person, der underskriver sig „Tænkeren“, i Regelen kun gennem Underskriften kan opnaa den ønskede Forbindelse med Tænkningens Rige.

Lad mig da, for ikke at overanstrengede det ærede Medlem Hr. Christiani, blot henlede hans Opmærksomhed paa min Svartale vedrørende Socialreformen, Folketings-tidende for 1930—31 Sp. 2798—2860, hvor jeg altsaa udførligt gør hele Stillingen op og netop Sp. 2806 paaviser, hvorledes man ideligt forveksler de to principielt helt forskellige Problemer, hvorvidt den danske Lovgivning som samlet Hele yder mere end andre Landes, og hvorvidt den danske Lovgivning i øvrigt er rationelt opbygget, og med Hensyn til de Retsvirkninger, som rammer Modtagere af Hjælp, kan siges at være human, hvad den ikke kan siges at være. For øvrigt er Forholdene netop i disse Aar saa elendige alle Vegne, at en Sammenligning intet siger om, at Behandlingen af de trængende i og for sig er forsvarlig, hvortil kommer, at kun meget naive Medborgere kan tro, at man i det hele taget kan skabe taalelige Samfundstilstande gennem en social Lovgivning.

Men ogsaa om disse Problemer har jeg udtalt mig ofte og tilstrækkelig tydeligt til, at kun de uvidende og de uhæderlige tillægger mig andre Meninger end dem, jeg har. Jeg indrømmer selvfølgelig, at disse Kategorier ogsaa er i stort Flertal.

For øvrigt leverede det ærede Medlem Hr. Christiani selv indirekte et Bevis for, at vor Sociallovgivning trods dens relative Værdi dog er befængt med meget store Mangler, specielt vedrørende Børneforsorgen, for han argumenterede her, som jeg dagligt hører det fra alle Sider. Er det ikke muligt, siger han som andre, at hjælpe i alt Fald paa dette specielle Omraade og saa skære noget mere ned paa andre Omraader af den offentlige Forsorg? Altsaa, det lille Omraade, man selv har Kig paa, skal forbedres, saaledes siger de alle sammen hver paa sit Omraade, og de har alle sammen Ret, hvor inkommensurable deres Ønsker end i øvrigt er. Men nu er det ærede Medlem Hr. Christiani jo blevet Rigsdagsmand og har dermed Adgang og Pligt til at sætte sig ind i Lovforslagene, ogsaa i Forslagene til Socialreform. Gør han det, vil han hurtigt erkyndige sig om, hvor svært det vil blive her at skære ned, fordi faa faar tilstrækkeligt, men saare mange alt for lidt.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit spurgte endvidere, om det var rigtigt, at vi i Socialministeriet beskæftigede os med Udvandringsproblemet. Ja, det er rigtigt. Et mindre Udvalg paa 5 Medlemmer, hvis Navne har været offentliggjort, undersøger hele det foreliggende Materiale, derunder ogsaa de tidligere Betænkninger,